

"EDINOST"

Izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1. uri popoldne.

„Edinost“ stane:

za vse leto gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.
za polu leta „ 3.— „ 4.50 „
za četrt leta „ 1.50; „ 2.25 „
Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov., v Gorici in v Ajdovščini po 4 nov.
Na naročbo brez priložene naročnine se uredništvo ne odira.

EDINOST

Oglasi in oglasila se račune po 8 nov vrvica v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrstic.
Poslana, javne zahvale, osmrtnice itd. se račune po pogodbi.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu v ulici Carintia št. 25. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in inserate prejema upravnništvo v ulici Carintia 28. Odprte reklamacije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

* V edinost je moč.

Vabilo na naročbo.

Ob nastopu novega leta obračamo se po stari časnikarski navadi do naših častitih naročnikov. Jedini naš namen je koristiti narodu našemu; a da nam je možno vestno vršiti to svojo nalogo, treba je, da nas tudi naročniki naši istotako vestno podpirajo. Prosimo torej, da nam doseđani naročniki ostanejo zvesti in da nam pridobijo novih, kjer le morejo. Izdatna podpora od strani slavnega občinstva nam bode v posebno izpodbujo v sveti borbi naši.

Cena listu je:

za vse leto . gl. 6.—
za polu leta „ 3.—
za četrt leta „ 1.60

Uredništvo in upravnništvo.

Zasluzeno odlikovanje.

V soboto na večer došla nam je telefonskim putem vest, koja nas je navdala neizmerno radostjo. Vest ta razširila se je po bliskovo po vsej okolici ter vzbujala povsodi pristržno veselje in zadovoljstvo. Vest ta se je glasila: Njegovo Velikdanstvo, presvetli cesar, blagovolilo je podeliti državnemu poslancu Ivanu Nabergoju v znak plodonosnega delovanja viteški križ Fran Josipovega reda.

Kako da je ta vest razveselila vse naše kroge, razvidno je iz tega, da je v prvem trenutku vsakdo nekako dvomil ter povpraševal vsacega, kogar je srečal: Ali si čul, je-li gotovo?!

Odlikovanje to, naklonjeno po cesarski milosti našemu voditelju in odličnjaku, gospodu Ivanu Nabergoju, je pa tudi povsem zaslužno, kajti v Nabergoju vtelesjene so vse one čednosti naših starih

okolčanov, katere smo omenjali v članku zadnje naše številke: „Tožbe in želje naših okolčanov“.

V slavnostnem članku ob priliki Nabergojeve petindvajsetletnice označili smo po svojih skromnih močeh tega moža kot slovenskega prvaka, politika in človeka. To, kar smo o njem rekli, odmevalo je po vsem Slovanom prijaznem časopisu in povsod našlo brezpogojno priznanje. Tenor dotičnim izjavam našega časopisa je bil na vseh straneh jeden in isti: „Tudi mi se pridružujemo tem častitkam iz vsega svojega srca in želimo, da nam Bog ohrani še mnogo let našega Nabergoja“. Glede Nabergoja toraj mej Slovenci ne poznamo strank — vsi ga ljubijo in spoštujejo.

A ne le narod naš, ne le odlični slovenski politiki vedo ceniti vrline našega Nabergoja, ampak za narod in državo zasluženo delovanje poznajo tudi na najvišjem mestu. In da na najvišjem mestu odobrujejo delovanje našega prvoborilelja, priča nam ravno kar podeljeno mu odlikovanje. V zvezi obrekovanju in vednemu sumničenju mogel je Nabergoj vsi dar in v vsako družbo jasnim čelom stopiti; toda danes more ponosno stopiti pred ves svet ter vaklikniti: Zagovornik resnice sem bil in zato so me napadali; ali resnica je ne premagljiva in zato je zmagala.

Kakor pa se veselimo odlikovanja Nabergojeve osebe, veselimo pa se še veliko bolj istine, da je po tem odlikovanju počesčena vsa tržaška, vsa naša okolica: odsev cesarske milosti, podeljene poslancu našem, pada na vse njega volilce. Počesčeni so vsi oni okolčani, ki so dosedaj oddajali glas svoj za Nabergoja, ki so mu ostali neomahljivo zvesti ter ga vztrajno in nevstrašljivo podpirali v težki njega borbi. Kajti Nabergoj je vreden tolmač mišljenja in čustvovanja svojih volilcev in to mišljenje in čustvovanje odlikovano je po veliki časti, podeljeni našemu voditelju. Prijatelji gosp. Nabergoja smejo radostno vsklikniti: Odlikovan je On.

nil je baron naglo glas, — zapomnite si pod strahom strogega kaznovanja ta moj prvi ukaz. Postavite viseči most, kateri vede iz tega nepriljudnega gnezda v ostali veseli in prekrasni svet božji, tako le: privežite ga z železnimi verigami k nasprotni strani, da ga ne premakne nikdo. Vsak prebivalec Čambora sme od tega trenutka hoditi in voziti se ven in vračati se, sploh, družiti se z vsem svetom, kadar želi, brez vsakega, časi tudi mojega dovoljenja. Železne dveri pred mostom snamite s stečajev in nesite jih v kraj, na ogel k stolpu nad propadom. Jutri se pa zberemo vsi in jih zabrusimo v Dnjeprve valove. Odprite na stečaj železne dveri pri vhodu v grad in ne zapirajte jih niti po noči. Zdaj se začne tu drugo življenje, veselo, srečno in radostno.

In baron je pohitel v sobo k pokojniku.

Grad oživel je takoj. V poslednjih letih bilo je v njem vedno tako mrtvo-tiho, kakor da je ostavljen od ljudij in kakor da ni v njem nobenega živega bitja. Sedaj, ko je bil mrtvec med grajskimi stenami, vselila se je v njega nekaka duša, vzdahnil je kakor svobodno, oživel je in takoj jel živeti v kipečem in šumnem življenju.

Čez dva dni po smrti gospodarja na-

a po njem odlikovani smo mi vsi, odlikovano je naše politično mišljenje in patrijotičko čustvovanje.

Izrekajoči odlikovancu svoje najpriščiše čestitke na veliki časti, ki ga je doletela, izrazimo pa tudi svoje uverjenje, sloneče na njega poznani skromnosti, da Nabergoj po odlikovanju, ostane Nabergoj, kakoršen je bil pred odlikovanjem: istotako odločen zagovornik interesov svojih volilcev, isti boritelj za narodne pravice in isti ljubeznjiv svetovalec in tolažitelj svojih rojakov.

Isto načelo, koje mu je bilo dosedaj suprema lex v njega delovanju, ostani mu tudi v bodoče jasna zvezda-vodnica.

—t—

Tožbe in želje naših okolčanov.

II.

Posvetovali so se torej zaupni možje naše okolice o našem ožbiljnem položaju ter premotrivali, kake korake bi trebalo storiti, da se obstoječi odnosi izboljšajo. Toda pri teh posvetovanjih se nam je zopet pokazala neoporečna istina, da je kaj lahko konstantovati nedostatke ter pogoditi, kakó bi nam bilo koristno in kakó škodljivo; kakó da bi trebalo to in ono preosnovati in kaj da bi trebalo odpraviti; ali prepričali smo se tudi, kakó težko da je pokazati ono pot, po kateri je mogoče to doseči, po čemer hrepenimo; dijagnoza bolezni ni nam bila težka naloga — vsaj poznamo vsi ime in kakovost bolezni — ali napisati recept za to bolezen, to je težko, to je delalo veliko preglavico.

Toda stojte, nismo takó povedali, kakor smo mislili! Tudi način poznamo, po katerem bi se dale urediti povsem zamotane naše razmere, ali glavna težava je ta, kakó dovesti do te poti one kroge, kateri jedini imajo v svojih rokah potrebna sredstva, da presečejo ta naš gordijski vo-

zal: bolezen je lahko konstantovati in tudi zdravilo pogoditi in recept napisati — ali kaj nam pomaga, ako nam je lekarna, v kateri bi bilo mogoče odrešilno to zdravilo dobiti, vedno s tremi ključi zaprta. Toda govorimo jasno. Mestni statut tržaški je tako zvito in preračunljeno sestavljen, da ni moči zlepa priti do živega oni gospódi, ki gospodarji v naši mestni hiši. Priznati nam je celó, da ima vlada sama jako težavno stališče; dà, tudi tej pri nas sicer vsemožni voditeljici države usode ni lahko uveljaviti tega, kar ona hoče (z diplomatizovanjem in božkanjem pa celó ne) — kamo li, da bi si okolčani-reveži, kojim se je odvzelo vse, kar je gojilo in pospeševalo njih samozavest, mogli sami pomoči! Nismo torej trimoglavci, ki bi hoteli z glavo skozi zid, ampak kot trezni in razsodni ljudje pripoznamo drage volje velike težave, obstoječe tu v Trstu, katere težave so velika ovira celó takó važnemu faktorju, kakoršen je vlada naša v državi naši. Krasna ilustracija teh čudnih odnosov je bilo pač obravnavanje o šolski predlogi, katero je v zadnjem zasedanju predložila vlada našemu deželnemu zboru. Vladna ta predloga padla je v vodo — položili so jo mej mrtve — ali definitivno ali začasno, to nam je za danes postranska stvar. Tudi istina, da so zavrgli to prepohlevno vladno predlogo — toli pohlevno, da bi nam Slovencem ne bila skoro v nikako korist, ker bi komaj vidno predručala v šolski stroki obstoječe kričeče nedostatnosti — nas nipresenetila, ali način, kako so to storili, je bil gorostasen: vrhovni politični uradnik v deželi in cesarjev namestnik moral se je umakniti iz zbornice pred nestrpnostjo in fanatizmom nekega poslanca; zbornica sama je kapitulovala pred iredentovsko sodrgo na galeriji, poslanec-poročevalec ob tej šolski predlogi se je pa odpoval na svoji poslaniški časti, a ne z namenom, da bi obsodil brezobzirno po-

V njegovi odsotnosti, za hrbtom, prišepetovali so si vsi tiho, posebno pa stari.

Vsi prispevši pogovarjali so se samo o jednom prašanji . . . seveda s strahom, a odločili se vendar neso, poprašati o tem barona. Zraven tega zanimalo je vse jednako prašanje, bode li Lorenc naslednik grada in vsega premoženja. Imel ni nikakega posebnega prava, kajti oba vnuka pokojnega grofa bila sta prava naslednika. A vse prišedše občinstvo slišalo je že davno, da je naredil stari grof oporoko v korist strničevega sina, a odstranil strniča.

Nekateri so trdili, da je oporoka popolnoma nezakonita in ne more imeti nikake veljave; a na to odgovarjali so drugi, ki so bili pobleže znani s stvarmi pokojnega grofa dolgo pred smrtjo, da je bila oporoka že davno podpisana od mestne sodske oblasti.

Mnogi neso verovali tega. Radi čudne govorice, ki se je širila v gradu o naglej, skrivni smrti grofa, bilo je vedenje k pogrebu prišedših proti Lorencu neprosto, prisiljeno.

Toda baron delal je kakor pravi gospodar, ukazoval je v najbistvenejših zadevah. Določil je po lastnej presodbi, da mora biti pokopan njegov stric v daljnem

PODLISTEK.

On...

Povest grofa E. A. Saliasa.

II.

(Dalje.)

Služabnik, od katerega se je zamišljeno obrnil baron, spustil se je iznova navzdol in vrnil se v dvorano, ne razumevši ga. A čez nekoliko trenutkov potem je Lorenc vzdihnil, obrnil se še enkrat okolo na ravnine, doline in gozd, zatem pa začel stopati tiho in zamišljeno v grajski dvor.

Nekoliko slug je že bežalo k njemu s poročilom.

— Grof je umrl, vzkliknil je jeden. — Hladen je, ne diše. A kakor da . . . kakor da je zadušen . . .

Vsa množica obstopila je mladega gospoda in prašateljno gledala na-nj, kakor da pričakuje njegovega mnjenja.

— Zadušen? Kaka neumnost! S čem? Kake babje misli! Pošljite po duhovnika, dejal je oblastno in hladno Lorenc. — Razpošlite takoj posebnih poslov k vsem sosednim dvorom z naznanilom in povabilom k pogrebu. In zapomnite si, povzdig-

stopanje nasprotnikov vladne šolske predloge, ampak ker se je splašil pred terorizmom znane klike — katere član pa je rečeni poročevalec sam — ter se svojo odločitev izrekel svoj pater peccavi. Zagovarjati vladne predloge v deželni zboru tržaškem je tedaj hud greh, kateremu ni odpustjenja. Kdor se tem potem zagreši, treba je, da se rehabilituje s katerim-koli slavnim činom, ako noče, da je izgubljen za vedno. In rečeni poročevalec se je rehabilitoval z drznom naskokom na slovenske obrede po cerkvah. Sedaj pa zopet sedi na poslaniškem stolu v vsem svojem sijaju. Bode-li kedaj še prevzel kak referat o vladnih predlogih, ne vemo.

Toda vrnimo se k stvari. Kaj je bilo torej našim veljakom početi, ko si sami ne moremo, in nam vlada noče pomagati, ker se boji silnih težav in neprijetnosti. Noče, pravimo — kajti, ako smo rekli, da ima tudi vlada silne težave z našimi intransigenti, s tem pa še ni rečeno, da je odpomoč nemogoča. Da, vlada lahko z jednim mahom preseče naš gordijski vozal; ona ima sredstva, da uvede pri nas naravne odnose, kakoršne zahteva lahko umevna korist države. — In v to niti ne treba posebnega diplomatskega talenta, ampak je treba le obilo dobro volje, srčnosti, energije in pa — n'ja stran s predsodki proti nam! Ako hoče razklati debel hloč, treba je za to debelo zagvozde — drugače ne gre. In ker so bili naši možje tega prepričanja, da danes ali jutri to prepričanje mora prodreti tudi mej vladne kroge, odločili so se, zopet trkati na ona vrata, katera so nam do danes ostala dosledno zaprta. Sestavili so obširno spomenico ter za jedno izvolili izmed sebe posebno deputacijo, kateri je bil nalog, da spomenico to izroči gospodu namestniku samemu. V spomenici tej niso stavili nikakih konkretnih predlogov, ampak narisali so le vestno natančnostjo naše položanje. Rekli so vladi: Opominjamo te vnovič, da razmere so take in take; da mi, ki smo glede lojalnosti uzorni, propadamo in da če pademo mi, pade z nami tudi tvoja avtoriteta. Če si torej res čuvarica državnega interesa; če ti je res na tem ležeče, da Trst postane „la fedelissima“ — vzdrami se, pomagaj in reši pogina one, ki ti dobro hočejo in na katere se smeš brez vse skrbi vsikdar zanašati, ako si jim pravična — samó pravična, vsaj drugega ne zahtevamo. Kako ti je to storiti — to pa je tvoja stvar. —t—

samostanu, a ne v bližnjem mestu, kjer so bili pokopani vsi njegovi sorodniki. Preračunal je vse in odpustil vse stare služabnike pokojnika, predlagaje jim ne samo porabiti polno svobodo, ampak zapoveduje jim, ostaviti grad koj po pogrebu. Jediní izmed starih slug, kateremu je ukazal ostaviti grad takoj, bil je Zaher.

Dasi je prebilo vse zbrane občinstvo dan šumno in skoro veselo, vendar ni šel Lorenc kar nič iz pokojnikove sobe, v kateri se je že naselil, bil je vidno čmeren, zamišljen, kakor da ga kaj skrbi. Ko so prihajali gosti, prišel jih je samo vsprejet, a po nekoliko hladnih besedah prijaznosti oddalil se je iznova v samoto.

III.

Zvečer pred pogrebom ukrenili so odpraviti se k mlademu baronu trije najplemenitejši in najzlahtnejši velikaši onega kroga, ko so se posvetovali med seboj o nekaj jako važnem in nujnem.

Ob devetih zvečer, ko so se že začeli razhajati vsi prišedši po svojih sobah in plegli spat, napravili so se ti trije aristokrati k sobi pokojnega grofa, kjer je bival njegov naslednik in imel opraviti z različnimi nujnimi deli. Ukazali so, javiti mu svoj prihod.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Spravna komisija deželnega zbora češkega izročila je vladin odgovor na dra. Riegra interpelacijo pododboru, obstoječemu iz šestih članov ter sklenila, da se o tej stvari obravnava predno pride na vrsto postava o narodnih kurijah. Nazore vlade o češkem poslovnem jeziku povedal je jasno justični minister grof Schönborn, ko so se vršila Dunajska obravnavanja. Rekel je namreč, da uravnanje notranjega poslovnega jezika spada v kompetenco eksekutive ter da se on v interesu jednotnosti uprave strogo drži nemškega notranjega jezika ter da k notranjemu poslovanju prišteva vse ono, kar ni namenjeno strankam. „Gazeta Narodowa“ meni, da vladin odgovor znači smrt sprave in katastrofo staročeške stranke.

V seji deželnega zbora češkega dne 9. januarja navel je poslanec Tekly prežalostne številke, kažeče nam, kako tudi na Češkem propada kmetijstvo. Kmetijski stan češki mora prenašati silno breme 850 milijonov hipotekarnega dolga; vsako leto gre več tisoč kmetijskih posestvi na boben in je malo posestvo v kratkem času izgubilo 400.000 hektarjev njiv. Rečeni poslanec pozval je veleposestnike, da v svojem lastnem interesu zabranijo to propadanje, sicer bode češki kmet zašel v naročje socializma. Debata o deželni kulturnem svetu se nadaljuje, toda obravnave se vrše kaj počasno.

V deželni zboru dolenje-avstrijskem dovršili so dne 10. januarja debato o ubožnem zakonu. Sklenili so, da se postava ta vrne dotičnemu odseku ter utemeljili ta svoj sklep s tem, ker vlada še ni pojasnila svojega stališča glede novih deželnih davkov, nasvetovanih po poslanec Schöffelnu. Debata je bila sila burna.

Tudi deželni zbor tirolski zboruje sedaj. Kakor smo že javili, nameravajo italijanski poslanci ostaviti deželni zbor, ako se ne vsprejme njih predlog o avtonomiji Tridenta. Italijanski poslanec Canella pa odsvetuje abizistenčno politiko ter utemeljuje svoje menenje sledeče. Canella pripoznava, da bi bila abizistenca najlepši, najčastitljivi in najglasitvi protest proti združenju Tridenta s Tirolsko. Ali spominja se prošlih časov take politike. Kakor pred leti taka politika ni vsevala, tako bi tudi sedaj ne vsevala. Celo svojo lastno popularnost hotel bi postaviti v nevarnost, ako velja pojasnjevati velike nevarnosti pasivne politike.

„Wiener Zeitung“ objavila je imenovanje dvornega svetnika grofa Antona

Mladi Lorenc se je čudil in ukazal slugi, vesti goste v sobo, kjer jih je pričakal pri dverih z razburjenostjo in nedoumljivostjo, napisano na obrazu.

Ko so vstopili in približali se gospodaru, bil je Lorenc, pogledavši jim v obraz, jedva vidno zmešan. Ti ljudje bili so važni in hladno oficijalni in neso se oglašili radi prostih pogovorov. Najmlajši iz treh aristokratov, že petdesetletni grof Krainsky, je dejal, da morajo povedati nekaj važnega baronu o sebi in o osebah svojih tovarišev in prijateljev, prišedših v grad. Lorenc ponudil je gostom sedežev, in ko so sedli krog velike mize, pustil je mladi človek, kateri je gledal ves čas čmerno, oči na spise, ki so ležali pred njim.

— Jaz preidem naravnost k stvari, kratko, jasno. Ne sme se tratiti časa, izgovoril je Krasinsky. — Mi smo skupno ukrenili, da ne moremo dopustiti pogreba pokojnika. Njegova smrt je vsem tako čudna, tako skrivna, da mora biti zasledovana.

— Kaj je? izgovoril je začudeno Lorenc in vprl oči za jeden trenutek na govorečega.

Njegove oči so se zasvetile v polumračnej sobi, lice mu je pokrila neka

Paceta deželni predsednikom Bukovinskim. Mnogi menijo, da je grof Pace predestinovan za deželnega predsednika na Kranjskem.

Kakor vse kaže, splavala bode tudi rusinska sprava po vodi, kajti obrnili so jej tudi grško-vstočni škofje v Bukovini hrbet, ker se je poslanec Romanecuk v svojem programu izjavil, da je katolicizem preduslovje avstrijskemu patrijaratu. — Gibanje za državno zbornske volitve po Galiciji se je že pričelo ter izvalilo je jako čudno jajce. V Kolomeji začel je namreč izhajati nov nemški socialistiški list. To nam kaže, kako močno vplivajo nemški socialisti na naše avstrijske socialiste.

Vnanje države.

Kralj Milan dobil je od angleške kraljice Viktorije izdatno moralno klofuto. Milana namreč hudo žali, ker mu rečena kraljica ni hotela dovoliti avdijence. Istotako se nista princ Valeški in lord Salisbury (ministerski predsednik) niti zmenila zanj, ko se je mudil po Angležkem. Bivši arbski minister Mijatović dobil je nalog, da izposluje Milanu avdijencijo pri dvoru, toda Salisbury je odgovoril, da odstavljene vladarjev na Angležkem uradno ne pripoznavajo. Kraljica se pa jih le tedaj spominja, ako so živeli v dnevih sreče v prijateljskih odnosih do nje.

V Srbiji živeči bolgarski naseljenci hočejo izdavat nov list pod imenom „Pravda“. V programu tega lista se čita: Četrto leto je že, odkar se Bolgarija nahaja v stanju agonije. Mesto da bi bili časnikařtvu prepustili sodbo o položanju Bolgarske, zaprli so sedanji oblastneži vrata vseh uredništev, izdali prestroge tiskovne zakone ter uveli cenzuro, ki je nasprotna obstoju časnikarstva. List „Svetlina“ konfiskujejo zaporedoma; sotrudnikom lista „Narodna Prava“ pa žugajo s palicami, ako ne vstavijo izdavanja lista. Tako trpinčijo vse druge opozicijske liste. Potemtakem ne preostaje drugega nego udati se krutežem, ali pa obmolkneti. Toda molčanje bil bi neodpustljiv greh, ko so nastopili za Bolgarsko tako težki časi. Zato hočejo v Srbiji ustanoviti povsem neodvisen bolgarski list. V obče zahteva list odrešitev Bolgarske iz sedanjega kritičnega položaja in odstranjenje sedanje samovlastne vlade, katera ne obeča nič dobrega za bodočnost.

Podpisovanje za novo francosko posojilo imelo je sijajen vseh: podpisane svote sestavljajo 6 krat večjo svoto, nego je namerovano posojilo. „Tempe“ pravi, da si je težko misliti sijajniše manifestacije kredita in finančijelne moči Francoske.

mračnost. No v jeden mig se je premagal in dejal tiho:

— Objasnite, jaz prav ničesa ne razumem.

— Mi, gospod baron, prijatelji pokojnika, a jeden iz nas celo daljni sorodnik, smo skupno ukrenili, da je treba takoj odpraviti posla v mesto, prositi sem sodce, a tudi zdravnike, da bi mogli pomiriti društvo, razpršiti splošno nerazumljivost, z jedno besedo, presledovati stvar.

— Kaj presledovati? izgovoril je Lorenc jedva slišno.

— Uzrok grofove smrti. V gradu trde vsi, da je bil grof popolnoma zdrav še nekoliko minut pred smrtjo. Njegov ljubimec, stari sluga Zaher, trdi, radi česar ste ga koj izgnali, da je umrl grof nasiljne smrti. Konečno je pa obraz pokojnika tak, da ga nismo uznali.

— Ga niste uznali! vzkliknil je Lorenc. — A kedaj ste videli atrica?

— Res, ne davno. Tri ali štiri leta ni puščal nikoga k sebi.

— Celo služabniki v gradu neso videli strica v oči že skoro tri mesece, odvrnil je žalostno Lorenc. — Samo jaz in še oni lažnjivec Zaher sva ga videla.

(Dalje prih.)

D O P I S I.

Dolina, dne 10. januarja 1891. (Izdop.) Marsikateremu č. gg. čitateljcu je znano o pevskem društvu v Dolini, katero vrlo napreduje v svojem cerkvenem in narodnem delovanju. Kakor vsake, tako tudi te božične praznike, iznenadjeni smo bili po izvenrednem (lepem) cerkvenem petju. V resnici, vsa čast gre g. pevovodju Jerebu, kakor tudi vsem pevcem, osobito pa g. Samcu, kateri kot starosta društvo z besedo in denarjem podpira! Bog daj dosti takih mož mej nami! — Sicer ne bodem trdil, da se more ta zbor mej prve šteti — ali glede njihove malenkostne odškodnine, katero, bodi-si od cerkvenega ali srenjskega zaklada vživajo — velikostore za cerkveno in narodno povzdigo. Želeli je, da bi se starašinstvo v toliko važno stvar vendar nekoliko bolj oziralo.

Ker smo se danes ravno petja doteknili, ni drugače, kakor tudi godbe omenimo. Res, dobra godba tudi človeka blaži in razvedruje; ali o taki pa, žal, ne morem govoriti, kajti naša „godba“ ni godba. Pa pustimo to, naj je godba dobra ali slaba, saj naše živci so že otrpneli, in skorej da nimamo več zmožnosti, dobre od slabe razločevati. Ali vendar vprašanje nastane: katero teh dveh društev (posebno na deželi) bi se moralo bolj podpirati?

Po menenju našega županstva moralo bi se zadnje povzdigovati: a večina občinstva trdi nasprotno. Kdo ima tedaj prav?

Pa da ne bi kdo godrnjal, da se županstvu pogreške predbaciva — naj velja tudi to.

Pred dvema leti je nek občinski svetovalec pri občinski seji predlagal, da bi se godba odpravila, ples pa popolnoma prepovedal. Predlog ta ni bil sicer popolnoma sprejet, ali vendar se je na željo govornika veliko oziralo; določilo se je posameznim srenjam meje, kar se tiče plesa. Ali to ni bilo vse. S tem predlogom je dotičnik pri čislanih osebah toliko zupanja dobil, da so ga pozneje na višji stol posadili, češ, da bo v smislu svojega predloga i nadalje deloval. Pa žalibog, mož ni ostal zvest v svojem mišljenju, ampak nasprotno: pospešil je ples in roko drži godbi. — To tedaj je geslo: Svoje lastne predloge popuščati ter jim nasprotovati. Bog se usmili!

Različne vesti.

Iz Zagreba došla je vest, da je kardinal Mihajlovič nevarno zbolel.

Dr. Bajamonti, vodja italijanařev v Dalmaciji, je umrl.

Za družbo sv. Cirila in Metoda v Trstu nabralo se je pri pevskem večeru v Bazovici, na dan novega leta, 3 gld.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico bode imela v nedeljo dne 18. januarja t. l. ob 3. uri pop. svoj letni občni zbor v gostilni g. Hasslerja na Brnci. Da se tega zborovanja udeleži prav veliko rodoljubnih Slovencev in Slovenk, želi in vabi najuljudniše načelnistvo.

„Tržaškega Sokola“ veliki ples bode dne 25. t. m. v redutni dvorani gledališča „Rosetti“; maškarda pa zadnji dan pusta v isti dvorani. — Mi opozarjamo že sedaj naše občinstvo na ti dve veselici, s katerima predpustna sezona našega socialnega življenja izvestno doseže svoj vrhunec. Osobito pa opozarjamo one dame in gospode, kateri žele udeležiti se maškade, da pravočasno prično s potrebnimi pripravi.

Vabilo na veliki ples „Delalskega podpornega društva“, kateri bode dne 17. januarja 1891. v sijajno okinčanem gledališču „Fenice“. Pri plesu bode svirala popolna godba. — 16 parov plesalcev v narodnih oblekah izvajalo bode oblubljeni narodni ples „Kolo“. Natančnejši plesni red bode oglašen na večer plesa. Ustoppina velja za osebo 50 nč. Začetek plesa je ob

8. uri zvečer in traja do 5. ure zjutraj. Listki se že sedaj prodajajo v društveni uradnji (via Molin piccolo št. 1), pri Ant. Žitko-tu (via Stadion št. 1), v kavarnah „Commercio“, in „Tedesco“, pri vseh po-verjenikih društva, kakor tudi na večer plesa pri denarnici gledališča „Fenice“. Čisti dnihodek tega plesa je namenjen bla-gajni upravnega zaklada tega društva. — Radodarnosti se o tej priložnosti ne stavijo meje.

ODBOR.

Za podružnico sv. Cirila in Metoda na Greti, oziroma za otroški vrt v Rojanu se je nabralo 11. t. m. med Prosečani, Barkovljani in Kontoveljci 2 gld. in 4 nvč. V pušici krème „pri društvu“ v Barkovljah se je nabralo do 12. t. m. 2 gld. 36 nvč. „Barkovljani“, slaveči odlikovanje Naber-goja, nabrali so 11. t. m. 1 gld.

Pevsko društvo „Zarja“ v Rojanu ima prihodnjo nedeljo, dne 18. t. m. svoj III. redni občni zbor v prostorih otroškega vrta družbe sv. Cirila in Metoda v Rojanu. Dnevni red: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Posamezni predlogi. 5. Volitev novega odbora. Ker je to društvo velike važnosti za razvoj slovenstva v predmestjih, po-vabljam slovensko občinstvo iz Trsta in okolice, da se mnogobrojno udeleži tega zborovanja. Začetek ob 4 $\frac{1}{2}$ pop.

Pevsko društvo „Danica“ na Kontovelju priredi v nedeljo dne 18. januarja t. l. svojo prvo veselico s plesom v prostorih gostilne „Štoka“ z sledečim pro-gramom: 1. Govor predsednika. 2. M. Vilhar: „Cesarska kantata“, zbor. 3. Iv. pl. Zajo: „Nočni stražari“, zbor. 4. M. Vilhar: „Ljudmila“, deklamacija. 5. F. S. Vilhar: „Oj devojko milena!“ zbor. 6. D. Bolé: „Muteč“ vesela igra v enem de-ja-nji. 7. * * „Miha“, šaljiva, zbor. 8. Ples. Med posameznimi točkami svira godba. — Začetek ob 5 $\frac{1}{2}$ uri zvečer. Vatopnina k veselici 20 nč., sedeži 10 nč.; k plesu 1 gl. za gospode. — Želeti bi bilo, da se rodoljubi naši v velikem številu udeleže prve veselice tega društva.

Društvo „Hajdrih“ na Proseku priredi dne 1. februarja veselico z jako zanimi-vim programom.

Pekovske zadruge tržaške načelnštvo nam javlja, da je tovarna za spirit gg. Ignacij in Jakob Kuffner v Ottakringu pri Dunaju podarila 50 gld. bolniški blagajni rečene zadruge. — Ne moremo si kaj, da ne bi izrekli svojega začudenja, da nam načelnštvo pekovske zadruge piše v ita-li-janskem jeziku, ko vendar vemo, da so skoro vsi pekovski mojstri in delavci — Slovenci!

Iz spodnje okolice se nam piše: Babji list „Il Piccolo“ spravlja se v zadnjem času nad naše duhovnike, in „Edinost“ je že omenjala dogodka gledč Vižinjskega župnika g. Močibob-a. — Nedavno prine-sel je imenovan list lažnjivo vest o č. g. Barkovljanskem župniku, skovano in odpo-slano gotovo le po „pristnem Barkovljanu“.

V oni vesti se omenja, da je prišla k imenovanemu g. župniku neka žena ter prosila za kratni list, da vpiše svojega otroka v laški otroški vrt na Greti. To je gorostasna laž, kajti omenjena žena ni bila niti pri g. župniku niti o tem govorila — ali sploh prosila za kak kratni list. Navedeni list pravi, da se to ni v prvič zgodilo, in za-hteva od dotične oblasti, da preiskuje to stvar. Človeče, katero je poslalo imenova-nemu listu to neumestno laž, naj si bode v svesti, da si s tem ne zboljša svojega sta-lišča — in da se morda najde kdo, ki stori konec tem vedno enakim — lažnjivim poročilom! — „Piccolo“ omenja tudi se slastjo, da g. župnik prebiva pod „magi-stratno streho.“ Tu se je pa revež vrezal svoji v uradniški vednosti! Barkovljanska cerkev in župnija (farovž) spada v področje c. kr. vlade — in če bi g. župnik uprav prebival pod streho magistrata — bila bi ta streha i naša — ljudska, — sezidana z našim denarjem! — Vsaj ne moremo misliti, da bi vsi naši davki šli doli v Ita-lijo — za „ponesrečene brate“ ali spome-

nike „avstrijskih nasprotnikov“ — temveč da se ž njimi zida tudi ljudske šole in sploh zgradbe, ki služijo javnim smotrom. Res pa je, da je — kar lahko vsak trenotek do-kažemo — tamošnji poznani Capovila uprav omenjeni ženi prigovarjal, naj upiše svoje otroke v italijanske razrede — češ, da dobé tam obleko in obuvalo. To je zopet maneuver magistratnih uradnikov, ka-teri bi morali — tako vsaj menimo mi — v vsaki stvari postopati nevtralnó! —

Lehko si mislite, kak uspeh bode imelo ljudsko popisovanje v Barkovljah, če omen-jamo da je to delo prepuščeno „Njemu“ sa-memu! Hodeč okoli po hišah najde po ne-kod same otroke doma, drugod zopet same žene in te mu odgovarjajo na stav-ljena vprašanja — a on „piše“ in napol-njuje popisovalne pole! Drugod po okolici godi se jednako — kajti „Capovile“ si so v tem obziru skoraj enaki in njih pokro-vitelji pripoznali so anticipando njih „za-sluge“ ter jim dovolili primerne nagrade! Iz zgoraj navedenega nam je lahko razvi-dno, kako neosnovani so napadi lahonskih listov in njih stranke na naše ljudi: napadi, ki nimajo nikake istinitne podlage. In mi naj bi molčali, ko imamo dokaze v rokah! Ali to se ne sme več goditi! In valed tega opozarjamo naše ljudi, da prično stopati na prste imenovanemu Barkovljanskemu vae-možnemu. Najupliviši krogi so že opozorili naše veljake na nepostavnosti pri upi-sovanju otrok v ljudske šole. Upamo toraj, da napravijo potrebne korake, da se konec stori agitacijam, kakršne kaj radi uporabljajo ti Capovile ter prigovarjajo ljudem na javni cesti, da upišejo svoje otroke v italijanski razred!

Ker že o Barkovljah govorim, ome-njam naj še kaj statističnega. Rojenih je bilo 100, med temi 5 mrtvih (mrtvorojenih) med živimi 48 moških in 47 ženskih. V pro-šlem letu se je v Barkovljah rodilo 28 otrok več, nego v letu 1889 in sicer 12 moških in 16 ženskih. Umrlo jih je 56. Doma 48, v tržaški bolnici 8. Med umrlimi jih pri-pada 24 moškemu in 32 ženskemu spolu. V letu 1890 se jih je toraj 44 več rodilo, nego umrlo. Barkovlje štejejo s prvim ja-nuarjem 1891 2291 prebivalcev. Porok je bilo sklenjenih v min. letu 20. —

Barkovljanski župniji je priraslo toraj v minolem letu 44 duš, kar je že precej-šno število. Ne vemo, h kateri stranki bode prišel naš capovilla prirasle prebi-valce in kako jih bode nazival. Rado-vedni pa smo, bode-li jih nazival „Slavi mo-derati“, „Slavi radicali“ — ali „Italijani“.

Iz Rojana došla nam je pritožba, da tamošnji capovilla povodom ljudskega štetja kaj samoočlastno postopa. Na vprašanje nekoga, zakaj se niso priredile tudi slo-venske tiskovine, odgovoril je osorno: ako vam to ni prav, boste pa kazni plačali. Osobito pa noče rubrike „občevalni jezik“ v pričo dotičnika izpolniti, češ, da to bode že on napravil. Treba je energičnega po-stopanja, ako se hoče, da ta verni sluga tržaške gospode slovenski jezik kot obče-valni jezik vpiše. — Enake pritožbe nam prihajajo od vseh strani in že danes smemo z gotovostjo na to računati, da je 15 do 20.000 naših ljudi izgubljenih. Vse naše služkinje in naši hlapei, rodóm Kraševci, Kranjci in Štajerci, figurirali bodo kot pristni Italijani. Neodpustljiv greh je, da je naš parlament — zlobni ljudje celo trdijo, da imamo v tem parlamentu mi Slovani večino — dovolil tisto nesrečno rubriko o občevalnem jeziku. Da je ta rubrika gorostasna nezmisel, dokazal je celo vojaški list „Reichswehr“ z jako dra-stičnimi vzgledi. Ta rubrika bode pogolt-nila nešteto naših duš, a kaj to dé, vsaj imamo Slovanom prijazno ministerstvo Taafejevo. Ali to je gotovo: poroka, ko-jega izvestno doživimo pri tem ljudskem štetju, nam ne odvaga niti najlepši govor pri državnozbornski proračunski obravnavi.

Iz Trsta se nam piše: Z ozirom na ljudsko število blagovolite sledeče vr-stice na znanje vzeti: Dan svetega božič-nega praznika, ko sem od slovenske sv. maše

pr. sv. Justu domov prišel, povedala mi je moja soproga, da je bil med časom moje nepričujnosti neki magistratni urad-nik, kateri je mojo družino, obstoječo iz 4 oseb, popisal. Akoravno mu je moja so-proga rekla, da mi doma le slovenski go-vorimo, vendar sem gotov, da nas je med Lahe zapisal. Znano mi je, da so ti ma-gistratni uradniki tudi pri drugih družinah, kakor n. pr. pri moji sestri, kjer je 14 oseb, na tak način popisovali. Če tako de-lajo, se ve da bodo celemu svetu trobili, da v Trstu sami Lahi prebivajo. Postava tirja, da mora vsak družinski oče polo-sam izpolniti; kaj pravi tedaj k temu naša vlada, ki je poklicana, da se postavne točke vestno izpolnjujejo. Ali morda za tržaške Slovence ni postave, kar se tiče enakopravnosti. — Te dni sem bral v nekem dunajskem časniku, da je češki poslanec grof Lažansky od vseh svojih strežajev tirjal, da se morajo za Čehe prijaviti, toda c. kr. okrajno glavarstvo je pa hitro enega komisarja na grajščino omenjenega grofa poslalo, da reč preišče, in tako Nemcem narejeno krivico popravi. Vprašam, ali bi ne bilo prav, ko bi vlada tudi v Trstu tako postopala, kakor c. kr. okr. glavarstvo na Češkem? Pa kaj, tamkaj je šlo za Nemce, v Trstu pa gre le za Slovence. — A. M.

Hranilno in posojilno društvo v Na-brežini uljudno vabi vse p. n. g. člane, k občenemu zboru, ki bo dne 25. januarja točno ob eni uri popoldne, v občinski pi-sarni. Na dnevnem redu je: Pregled letnega računa in volitev 3 revisorjev za leto 1891. Prosi se obilne udeležbe.

Z Goč prejeli smo celo kopico dopisov, seveda iz obeh taborov. Gospodje dopisniki naj nam oprostite, ako njih dopisov nismo natisnili, ker menenje naše je, da bódi konec temu prepiru. Kdo bi tudi vodo v morje nosil? Korist bralnih društev je tako jasna, da bi onega, kateri do danes ni sprevidel te koristi, tudi vsi naši do-pisi ne poboljšali. Toda ne moremo si kaj, da ne bi tu priobčili stvarno pisani del nekega dopisa, v katerem vsak slog priča, da ga je pisala rodoljubna roka.

„Slovenci smo vsi poljedelski narod! Priznana nam je obče premisa, da je či-tanje in mejsebojni pouk prva in jedina podlaga omiki in narodnemu probujenju. Valed tega osnoval je dr. Bleiweis „No-vice“ za kmeta in kmetje so se tem potem narodno probudili, tako, da smemo danes reči: Slovenci smo!

Rodili smo se pa iz kmeta, in da ni-mamo narodno probujenega kmečkega stanu, smeli bi reči: Slovenci v ni! Budili in učili so vsi narodno probujeni Slovenci v prvi vrsti kmeta, in ker bi se po trditvi „gg. dopisnikov“ z Goč od 19. dec. l. l. kmeta k čitanju navajati ne smelo, ker se ga s tem pohajkovanju, zanemar-jenosti in zapravljenosti privaja, grešil je dr. Bleiweis in vsi ostali rodoljubi za njim, ker so kmeta narodno vzgajali in tako Slovence vstvarili! To je logičen sklep! Posledica temu bi pa morala biti, da bi bili morali vsi kmetje, ki so čitali „No-vice“, „Edinost“ in druge za kmeta nalašče opisanе knjige, obožati in mesto prejšnjih „Kranjcev“ imeli bi danes tolpo pohajadev, zapravljujev in pijancev, ki bi predstavl-jala svetu iz kmeta stvarjeni: n a r o d s l o v e n s k i. Dr. Bleiweis in njegovi epigoni, kojim se dan na dan slava pre-peva, bili so po trditvi „gg. dopisnikov z Goč“ največji hudodelci v narodu sloven-skem, ker so baš iz kmeta Slovence stva-rili, in narodno naše časopisje obsoditi bi se moralo s prokletstvom, ker je tako učilo in tak sad rodilo. „Gg. dopisniki“ pokažite nam samo jeden iztis kakega slo-venskega časnika ali knjige, ki je učila kmeta pohajkovati, pijančevati in za-pravljati?!

Ako so pa le d o b r o učili, zakaj jih v prostih urah ne čitate in se po njih ne vedete! Dobra ni še nikdar nihče preveč znal. Mnogo in premnogo je po Sloven-skem kmečkih občin, ki imajo že davno

„Narodna društva“ po kmečkih gmotnih silah in potrebah, in vendar se ne more baš tem občinam očitati, da bi zaradi na-rodnosti gmotno propadale. Deželni odbor Kranjski poizvedoval je pred par leti na-tančno in pri zanesljivih ljudeh, kaj je vzrok gmotnemu propadanju kmečkega stanu in od nikoder ni vdobil poročila, da so „Narodna društva“ temu kriva, marveč bile so občine z „Narodnim društvom“ na dobrem glasu. Društven namen na kmetih je: ceneje do-bavljanje časopisja, da ga ni treba po-jedincem od hiše do hiše h e r a - č i t i, da se to časopisje v širših in nižjih krogih čita, da se v društvih v prvi vrsti baš o gospodarstvu in kmetijstvu razgo-varja in mejsebojno poučuje, mesto, da bi se popivalo itd. Čita naj pa kmet ob ne-deljah in zimskih večerih. Da bi pa šestero Mohorjevih knjig kmečkim potrebam skozi celo leto zadoščevalo, to verujejo in o tem so prepričani „gg. dopisniki“ le na Gočah. Družba sv. Mohorja stori mnogo; koliko pa premalo, to čuti sama najbolje, kajti preverjeni smo, da bi izdala rada tudi po dvajset knjig na leto, ko bi mogla. Česar pa ona ne more, popolniti ima časopisje — — —

S koperskih hribov se nam piše: Kakor je bila v Trstu in drugod po Krasu in Vipavi huda burja in mraz, tako je bilo preteklo dni tudi tukaj. Potem je bilo par dni mehko vreme, malo na dež; zatem se je zjasnilo in zopet postalo mrzlo. — Včeraj, t. j. v sredo dopoldne pa je začelo iz Čičarije mestni in melo celi dan in še po noči, da je palo toliko snega po neka-terih krajih, da pravijo ljudje, da toliko snega in takega vremena po teh krajih že 10—12 let ni bilo. — Danes, t. j. v četrtek zjutraj pa je začel dež in padal celi dan, da je po nekaterih krajih vse — gladka pozeblina, na čičkih hribov pa vedno megla z dežjem ali snegom.

Čč. gg. vikarjem naznanim, da mi je dunajski odvetnik, dr. Viktor von Fuchs obljubil sprejeti ugovor na visoko dr. sodišče v zadevi ovrženih rukurzov. Sta-nuje: Wien, I. Bez. Bäckerstrasse, 3. Naj bi se mnogi tje obrnili in stroške razdelili.

Andrej Znidarčič.

Preludij odprave proste luke. Tržaški časopisi poročajo, da je mestni magistrat, kateri ima doslej v zakupu od vlade po-biranje užitninskega in drugih davkov, odpovedal službo 500 dacarskim uradnikom, koji so bili nastavljeni pri užitninskih uradih, in to z dnem 30. junija t. l. S tem odlokom izgubé službo ravnatelj in zadnji dacarski čuvaj. Mi obžalujemo usodo ubozih tlača-nov uradnikov, kojih večina so poročeni in imajo po več otrok, ker se sedaj bodo nahajali „na suhem“. Z druge strani pa nam je ta odlok ugoden pojav, kajti do-se danji dacarski uradniki in čuvaji so bili zbrani ponajveč izmed najbolj razbeljenih lahonskih slojev. Mnogo njih je tiralo uprav skrajno-radikalno politiko ter so bili pravi magistratni beriči in lovcí, ki so osobito ob času volitev najbolj agitovali za nasprotne kandidate. Nevrednejših re-negatov skoraj ni bilo najti nego uprav mej temi nearečnimi kruhoborci, ki so za ljubi kruhek magistratu na ljubo prodali svoje mišljenje in značaj svoj ter se pre-levili v hude agitatorje. Magistrat jim je bil sedaj primoran odpovedati službo, ter vsaj deloma zatreti ta nevarni refugium peccatorum, kamor so se zatekali razni ne-zavedneži in neznačajneži. S službami pri mestnem dacu obdarovani so bili na-vadno oni Benjamini, ki so se odlikovali v borbi proti nam Slovincem. V teh služ-bah nahajali smo zgolj magistratne pristaše, mnogo lahonskih Istranov in skromno število okoličanskih zaslepljenec, ki so ob času volitev delovali za lahonske kandidate in koje so ti poslednji, deloma pa razni kapovile v nagrado vtaknili na ta mesta. Ni je okoličanske vasi, kjer bi dacarji in čuvaji ne bili najhujši nasprotniki narodni stvari ter bi ne sumnili miroljubnih oko-ličanov s panslavizmom itd. Ta iz vseh

plati znežena čudna družba, ki je prisegala v tržaški magistrat kot v zlato tele, ki je oboževala njega kolovodje, kot poganske malike ter vcepjala drugim okoličanom srd in nezaupnost do njih pravih zastopnikov in zagovornikov, te sračje gnezdo se — hvala Bogu — po odpravi proste luke razdere in na njih mesta pridejo miroljubni državni služabniki, kateri vsaj ne bodo begali miroljubnega ljudstva ter mešali javnega menenja. Nadejati se je sicer, da bode deželno finančno ravnateljstvo v obzir jemalo družinske in gmošne razmere pojedincev ter nekatere nastavilo tudi v novih državnih službah: ljulika se pa bode brez dvojbe pogubila in zatrla. Nov odlok magistratov bode pač vendar odprl oči onim nevednozem, ki še vedno mislijo, da je tržaški magistrat vsemogočen, radi česar se je okoličanom tesno ga držati. Edina naša želja bi bila, da bi se kaj kmalu odpravili iz okolice oni magistratni podajači — kapovile —, ki so okoličanskemu ljudstvu le na kvar. Na te bi pač morali obrniti svojo pozornost naši deželni poslanci ter odločno zahtevati, da se za vselej odpravijo.

Sežanska čitalnica priredi na „Svečnico“ dne 2. februarja t. l. veliko veselico, pri kateri bode sviral vojaška godba c. in kr. pešp. štev. 87.

Prihodnjim tržaškim županom bode izvoljen, kakor poročajo tržaški časopisi, poslanec in mestni svetovalec Pitteri. Zadnjič smo menili, da izvolitev brez dvojbe osreči dolgoletnega podpredsednika Luzato; ali temu ni tako, kajti progresivna stranka se je že odločila za prvo imenovanega. Uzrok, da se Luzato ne voli, je neki ta, ker je Žid ali, kakor sam pravi; brezverec (libero pensatore). Izvestno bi občinstvo proti taki izvolitvi glasno protestovalo. Bodisi pa izbran Judež ali Kajfež, za dobro vemo, da bode prihodnji župan hud nasprotnik narodnosti naše.

Slovenski „neradikalci“ nam piše: Kakor znano zagrozila je večina mestnega zbora, da ustavi svoje prispevke za cerkvene smotre, ako bi se pri sv. Justu še nadalje propovedovalo slovenski. Obče je sicer menenje, da se cerkvena oblast ne bode ustrašila te grožnje. Tudi jaz se temu nadejam, ali gotovo pa ni, da bi se ne ustrašila. Zato pa menim, da bi dobro bilo, ako bi en del denarja nabranega za verske namene mej raznimi eksotičnimi ljudstvi, ostal prihranjen v deželi uprav za takove nenadejane slučaje, da bi cerkvene oblasti suverennim ponosom lahko odbijale slične napade na njih samostalnost.

Lloydov položaj je bil neki tudi v minoletem letu kritičen. Stroški bodo nekda presegali dohodke za okoli 500.000 gld. Ako se tem prišteje lanske primanjkljaj 400.000 gld., vidimo, da je imel Lloyd v teku dveh let skupnega primanjkljaja okoli en milijon gold. navzlic vladini podpori 1.200.000 gld. Lloydove miške v podobi upravnikov, ravnateljev, nadzornikov i. dr. prav pridno spodkopujejo to družbo, koje vsled tega mora propadati.

Za šesto župno cerkev nabralo se je po zadnjem 34tem izkazu gl. 19.441.27. Daljše prispevke sprejemajo škofijski urad, župniki te škofije in člani odbora.

Samomor. Neka 28 letna Ana Stanič, stanujoča v ulici sv. Mavricija, vrgla se je minolo nedeljo zvečer skozi okno četrtega nadstropja na dvorišče; trije težaki prenesli so jo mrtvo v mestno bolnico. Nesrečnici je umrlo osemindnevno dete, koje so uprav v nedeljo pokopali.

Kap je zadela v nedeljo zjutraj neko 65letno Antonijo Puntar v ulici Chiozza ter jo koj usmrtila.

Nesramnost. Stirje lahonski junaki zvalili so predminolo nedeljo po ljudskem plesu v gledišču Rossetti neko deklino v neko stanovanje ter jo tu omamili z morfino ter na to izpolnili nad njo nečuvna dejstva. Deklina je morala drugi dan v

bolnico. Nesramnozem ni redarstvo še prišlo na sled.

Izgubil je nekdo na poti od „Veduta Romana“ do kavarne „All'Universo“ možnjico s štirimi goldinarji in nekoliko krajcarji. — Kdor je ta denar našel, naj ga blagohotno prinese v Dolencovo tiskarno.

„Slovanski Svet“. IV. letnika prva številka prinaša sledečo vsebino: 1. Zadače leta 1891. 2. Stremljenje k vstoku. 3. O kritiki dra. Mahnič. 4. Židi v Rusiji. 5. Ruske drobtinice. 6. Varuj te Bog. slovanski svet. 7. Srbska narodna molitva. 7. Zavet. 8. Ogled po slovanskem svetu. 9. Književnost. 10. Novine in časopisi.

Javna zahvala.

Vodstvo slovenske šole. „Družbe sv. Cirila in Metoda“ pri sv. Jakobu se srčno zahvaljuje v imenu učiteljstva in obdarovanih otročičev: Slavemu načelnistvu ženske podružnice v Trstu in vsem drugim dobrotnikom za lepo število vsakovrstnih oblačil in ubutev. Naša mladina bode se v molitvah spominjala svojih dobrotnikov. Presrečna hvala vsem!

M. Kamuščič
voditelj.

Gg. pevcem „Slovanskega pevskega društva“ se javlja, da je od zdaj naprej skušnja vsak torek in petek točno ob 8 1/2 uri zvečer. Odbor.

Hiša na prodaj.

Podpisani ima na prodaj svojo hišo z dvoriščem in vrtom. Hiša je pripravna za gostilno in mesnico, za katero poslednji obrt ima vso mesarsko pripravo. Plačati se more ali precej ali pa na obroke. Kdor želi kupiti, naj se oglasi pri lastniku v Ajdovščini.

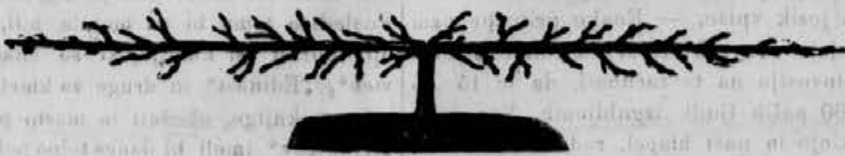
Anton Mozetič,
mesar.

Slovencem in Slovenkam

naznanja „Brivec“, da bode v Trstu dvakrat na mesec bril. Kako? — to pa zvé vsakdo, ki si naroči in plača za vse leto 1 gold. 80 nvč. za pol leta 90 nvč., posamezni listi pa 6 nvč. Pisma in naročnino se pošilja: „Tiskarni Dolenc v Trstu“, Via Carintia štev. 28.

Josip Kristan, c. kr. prof. v Kopru

3-2 prodaja
prasec jorkširske pasme in cepljene kruške in jablana za vrtove in njive po nizki ceni najboljših vrst.

PROTI DIMU!

Izdelujem dimnike proti dimu, s katerimi jamčim za dober vseh tudi pri najslabših dimnikih, za najnižjo ceno petnajst gold. Dimniki ti se postavljajo v rabo prikladno položaju.

Za administratorje in posestnike hiš izdelujem nove ključce po dvajset nvč. — Poprave ključavnic stanejo tudi 20 kr. — Katero-koli drugo delo po pogodbi.

Zastop tovarn za poljedelske stroje in aparate za slično, kakor tudi za tehtnice in cementirane uteži.

Izdelujem naprave za uravnanje toplote po tovarnah za testo, po stanovanjih, tovarnah za konzerve, za sušilnice in druge različne potrebe industrije.

Ključavničarska delavnica

Josipa Zolia

Ulica Via Rossetti številka 6, — (uhod v ulici Chiozza.)

Pri velikem denarnem zavodu dobi

zaslužka

vsakdo, ki živi na kmetih in se ne plaši resnega dela. Ponudbe pošiljajo naj se v zaprtih pismih z napisom: „resno delo“ upravitelstvu tega lista.

Prašek za prsi. (Ne kašljaj).

Najbolje sredstvo proti kašlju, hripavosti, hripi, nahodu in drugim kataralitičnim afekcijam. — Ena škatljica z navodilom stane 30 kr. 7-10

Zobobol mine precej, ako se pomaže z „Algoformom“. Stekleničica stane 20 nvč. Dobi se samo v odlikovani lekarni Praxmayerjevi „Al due Mori“. „Piazza grande“ v Trstu. Zvnanja naročila izvršujejo se z obratom pošte.

Pošilja blago dobro spravljeno in poštnine prosto!

Teodor Slabanja

srebrar v Gorici, ulica Morelli št. 17. priporoča se v ljudno pri visoko častiti duhovščini v napravo cerkvenih posod in orodja najnovejše oblike, kot: monstranc, kelihov itd. itd. po najnižji ceni.

Stare reči popravi, ter jih v ognji pozlati in posrebrati. Na blagovoljno vprašanje radovoljno odgovarja. 50-50

Pošilja blago dobro spravljeno in poštnine prosto!

Banka „Slavija“

„prejme nekoliko stalnih zastopnikov. Rodoljubi, ki so si zvesti, kako važno je za naš narod, da se povsodi ravnamo po geslu „svoji k svojim!“ in imajo voljo delovati v tem zmislu, blagovolje naj se oglašijo pri generalnem zastopu banke „Slavije“ v Ljubljani, kateri uraduje v lastni hiši bankinej v Gospodskih ulicah številka 12. 1-2

TRZASKA HRANILNICA

Sprejemlje denarne vloge v bankovnih od 50 nvč. do vsakega zneska vsak dan v tednu razen praznikov, in to od 9-12 ure popoldne. Ob nedeljah pa od 10-12 ure dop. Obrestni na knjižice. 3%
Plačuje vsak dan od 9-12 ure popoldne. Zneske do 100 gld. precej, zneske preko 100 do 1000 gld. mora se odpovedati 3 dni, zneske preko 1000 gld. pa 5 dnij prej.
Eskomptuje menjice domicilirane na tržaškem trgu po 4 1/2%
Posojuje na državne papirje avstro-ogrske d. 1000 gld. po 5%
višje zneske od 1000 do 5000 gld. v tekočem računu po 4 1/2%
Večje svote po dogovoru.
Daje denar proti vključenju na posestva v Trstu. Obrestni po dogovoru.
TRST, 8. januarja 1891. 1-24

Na prodaj

je deset letnikov „Ljublj. Zvona“, mej temi 9 elegantno vezanih. Kje? pove uredništvo „Edinosti“.

La Filiale della Banca Union TRIESTE

s' occupa di tutte le operazioni di Banca e Cambio - Valute.

a) Accetta versamenti in Conto corrente, abbonando PER BANCONOTE: PER NAPOLEONI:
3% c. prev. di 5 g. ni 2 1/2% c. prev. di 20 g. ni
3 1/2% „ „ 12 „ 3 „ „ „ 40 „
3 1/2% „ 4 mesi fissa „ 3 „ „ „ 8 mesi
3 1/2% „ 6 „ „ 3 1/2% „ „ „ 6 „

Il nuovo tasso d'interesse principierà a decorrere sulle lettere di versamento in circolazione dal 1 e 8 Marzo 1890 a seconda del relativo preavviso.

In Banco giro abbonando il 2 1/2% d'interesse annuo sino a qualunque somma: prelevazioni sino a f. 20.000, a vista verso chèque; Importi maggiori preavviso avanti la Borsa. — Conferma dei versamenti in apposito libretto.

Conteggia per tutti i versamenti fatti a qualsiasi ora d'ufficio la valuta del medesimo giorno.

Assume per proprii correntisti l'incasso di conti di piazza, di cambiali per Trieste, Vienna, Budapest ed altre principali città, rilascia loro assegni per queste piazze, ed accorda loro la facoltà di domiciliare effetti presso la sua cassa franco d'ogni spesa per essi.

b) S'incarica dell'acquisto e della vendita di effetti pubblici, valute e divise, nonché dell'incasso di assegni, cambiali o coupons, verso 1 1/2% di provvigione.

c) Accordi ai proprii committenti la facoltà di depositare effetti di qualsiasi specie, e ne cura gratis l'incasso dei coupons alla scadenza.

d) Vende le Lettere di pegno 4 1/2% e 5% della Banca Commerciale Ungherese di Pest e le lettere di pegno 4% dell'i. r. priv. Banca Ipotecaria austriaca di Vienna. 24-24

Trieste, 24 Febbrajo 1890.

Assicurazioni generali.

v Trstu

(društvo je ustanovljeno leta 1831.)

To društvo je raztegnolo svoje delovanje na vse voje zavarovanja posebno pa: na zavarovanje proti požaru — zavarovanje po morju in po kopnem odposlanega blaga in zavarovanje na življenje.

Društvena glavnica in rezerva dne 31. decembra 1888. f. 38.369.849 10

Premije za potrajati v naslednjih letih f. 23.203.774 10

Glavnica za zavarovanje življenja do 31. decembra 1888 f. 110.813.920 80

Plačana povračila: a) v letu 1888 f. 9.877.592 55

b) od začetka društva do 31. decembra 1888 f. 217.257.394 75

Letni računi, izkaz dosedaj plačanih odškodovanj, tarife in pogoji za zavarovanja in sploh vsa natančnejša pojasnila se dobe v Trstu v uradu društva: Via della Stazione v lastno hišo. 12-12

KMETIJSKO BERILO

za nadaljevalne tečaje ljudskih šol in gospodarjem v pouk, dobiva se v tiskarni

DOLENC

Ulica Carintia broj 28.

po 40 kr., trdovezan 60 kr.

Tiskarna Dolenc v Trstu

Lastnik pol. društvo „Edinost“.

Izdajatelj in odgovorni urednik Maks Cotič.